

APELACIONI SUD

U IME NARODA

Broj predmeta: PAKR 147/16

Datum: 4. avgust 2016.

APELACIONI SUD KOSOVA, u veću sastavljenom od sudije EULEX-a Hajnalke Veronike Karpati u svojstvu predsednika veća i sudije izvestioca, i sudije EULEX-a Radostina Petrova i kosovskog sudije Apelacionog suda Xhevdeta Abazija, u svojstvu članova veća, uz učešće Noore Aarnio, pravnog službenika EULEX-a, u svojstvu zapisničara,

ć

u krivičnom postupku protiv

R.K:

koji se po optužnici Osnovnog tužilaštva u Mitrovici br. PP. **103/2011** podnetoj sudu 12. decembra 2014. godine tereti za sledeća krivična dela:

- 1) **teško ubistvo** iz člana 146 i 147 (4), (6), (8) i (10) Krivičnog zakona Kosova (u daljem tekstu "KZK"), u vezi sa članom 23 KZK, *pari materia* sa članovima 178 i 179 (1.5), (1.7), (1.9) i (1.10) Krivičnog zakona Republike Kosovo iz 2013. godine (u daljem tekstu "KZRK");
- 2) **teško ubistvo u pokušaju** iz člana 146 i 147 (4), (6), (8) i (10) KZK, u vezi sa članovima 20 i 23 KZK, *pari materia* sa članovima 178 i 179 (1.5), (1.7), (1.9) i (1.10) KZRK u vezi sa članovima 28 i 31 KZRK;
- 3) **neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, držanje ili upotrebu oružja** povredom člana 328 (1) i (2) u vezi sa članom 23 KZK *pari materia* sa članom 374 KZRK u vezi sa članom 31 KZRK;
- 4) **ometanje službenog lica u vršenju službenih dužnosti** povredom člana 316 (1) i (3) KZK u vezi sa članom 23 KZK *pari materia* sa članom 409 (1) i (2) KZRK u vezi sa članom 31 KZRK;

- 5) **ugrožavanje javnog saobraćaja opasnim radnjama ili sredstvima** povredom člana 299 (1) KZK u vezi sa članom 23 KZK *pari materia* sa članom 380 (1) KZRK u vezi sa članom 31 KZRK;
- 6) **izazivanje opšte opasnosti** povredom člana 291 (1), (3) i (5) KZK u vezi sa članom 23 KZK *pari materia* sa članom 365 KZRK u vezi sa članom 31 KZRK;
- 7) **učestvovanje u masi koja čini krivično delo** povredom člana 320 (1) KZK u vezi sa članom 23 KZK *pari materia* sa članom 412 KZRK u vezi sa članom 31 KZRK.

Optužba za neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, držanje ili upotrebu oružja je odbačena odlukom Osnovnog suda u Mitrovici P. br. 147/2014 dana 17. aprila 2015.

Osnovni sud u Mitrovici je doneo prvostepenu presudu P. br. 147/2014 od 10. decembra 2015. godine, kojom je:

R.K oglašen krivim i osuđen za prekvalifikovano krivično delo ometanja službenih lica u vršenju službenih dužnosti (tačka 4) povredom člana 318 Privremenog krivičnog zakona Kosova (UNMIK/REG/2003/25)¹ što se trenutno kažnjava po članu 409 (2) KZRK u vezi sa članom 31 KZRK.

R.K je oslobođen optužbi da je izvršio krivična dela teškog ubistva (tačka 1), teškog ubistva u pokušaju (tačka 2), ugrožavanja javnog saobraćaja opasnim radnjama ili sredstvima (tačka 5), izazivanja opšte opasnosti (tačka 6), učestvovanja u masi koja čini krivično delo (tačka 7) shodno članu 364 (1.3) Zakona o krivičnom postupku (u daljem tekstu „ZKP”) jer je po oceni Osnovnog suda zaključeno da nije dokazano van svake sumnje da je on izvršio pomenute radnje.

R.K je osuđen na šest (6) meseci zatvora. Shodno članu 43 (1) i (2), izvršenje kazne je obustavljeno na period provere od dve godine. Njemu je takođe naloženo da nadoknadi iznos od 200 evra kao deo troškova krivičnog postupka.

Odlučujući po žalbi uloženoj na presudu Osnovnog suda u Mitrovici P. br. 147/2014 od 10. decembra 2015. godine:

- **žalba tužioca EULEX-a Neete Amin, uložena 20. januara 2016. godine**

razmotrivši odgovor branioca Miodraga Brkljača podnetog 3. februara 2016;

¹ Izmenjen Zakonom br. 03/L-002 o dopuni i izmeni Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova kojim je reč „privremeni" isključena.

nakon održanog javnog ročišta apelacionog veća dana 3. avgusta 2016.

nakon većanja i glasanja dana 4. avgusta 2016;

shodno članovima 389, 390, 394 i 398 ZKP;

donosi sledeću

PRESUDU

- I. **Žalba tužioca EULEX-a se delimično usvaja i kazna se preinačuje. R.K se osuđuje na jednu godinu zatvora shodno članu 38 (1) i (2) KZK, uslovno na tri godine shodno članovima 43 (2) i 44 (1) KZK.**
- II. **Presuda Osnovnog suda u Mitrovici br. P 147/2014 od 10. decembra 2015. se preinačuje po službenoj dužnosti u vezi sa imenom krivičnog dela po članu 318 (1) KZK. Ispravni naziv ime je “učestvovanje u grupi koja ometa službena lica u vršenju službenih dužnosti”.**
- III. **Ostatak presude se potvrđuje.**

OBRAZLOŽENJE

I. RELEVANTAN ISTORIJAT POSTUPKA

Događaji koji su doveli do ovog krivičnog predmeta su se odigrali 26. jula 2011. godine u približno 13:30 sati u predelu koji se nalazi blizu sela Varage i sela Zupče, i ticali su se konvoja kosovskih policajaca od kojih je jedan policajac ubijen.

Detaljan opis postupka do izricanja presude Osnovnog suda u Mitrovici se može naći u presudi od 10. decembra 2015. godine.²

² Strane 10 - 15.

Pisana presuda je uručena **R.K** i njegovom braniocu Miodragu Brkljaču 12. januara 2016. godine i tužiocu EULEX-a 8. januara 2016. godine. Dana 20. januara 2016. godine, tužilac EULEX-a je uložio žalbu na presudu. Dana 3. februara 2016. godine, branilac **R.K** je podneo odgovor na žalbu.

Dana 3. marta 2016, predmet je prenet Apelacionom sudu na odlučivanje po žalbi. Dana 14. marta 2016. godine, apelacioni državni tužilac je podneo predlog.

Ročište veća Apelacionog suda je održano 3. avgusta 2016. godine u prisustvu apelacionog tužioca Agrena, predstavnika oštećenih, branioca Mira Delevića (u ime **R.K**) i Dobrice Lazića (u ime **S.S**). Okrivljeni **R.K** i **S.S** su propisno pozvani na ročište kao što se vidi iz dostavnica u pisu predmeta, ali nisu prisustvovali istom. Ni oštećeni nisu bili prisutni.

Apelaciono veće je većalo i glasalo 4. avgusta 2016. godine.

I. PODNESCI STRANA U POSTUPKU

Tužilac EULEX-a Neeta Amin je 20. januara 2016. godine blagovremeno uložila žalbu od 15. januara 2016. godine Osnovnom sudu na osnovu:

- bitne povrede odredaba krivičnog postupka, član 383 (1.1);
- povrede krivičnog zakona, član 383 (1.2);
- pogrešnog ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, član 383 (1.3).

Tužilac EULEX-a tvrdi da je Osnovni sud pogrešio u svom nalazu u vezi sa umišljajem **R.K**. Ona tvrdi da je **R.K** znao za umišljaj drugih da ozlede policajce i da je on i dalje izabrao da aktivno učestvuje u blokadi puta. Stoga je on delovao u saizvršilaštvu sa ostalima kako bi ozledili policajce.

Tužilac EULEX-a dalje tvrdi da je Osnovni sud pogrešio kada je prekvalifikovao optužbu za ometanje službenih lica u vršenju službenih dužnosti (član 316 KZK i član 409 KZRK). Ona je mišljenja da se radnje **R.K** kvalifikuju kao "sila ili pretnja da će neposredno primeniti silu" (član 316 stav 1 KZK) i kao "ozbiljne pretnje" (član 409 stav 1 KZRK).

U vezi sa optužbom za „ugrožavanje saobraćaja opasnim radnjama ili sredstvima“, tužilac EULEX-a tvrdi da bi se desilo „ugrožavanje“, dovoljno je da ishod bude razumno predviđen. Stoga je Osnovni sud pogrešio u pravnoj kvalifikaciji.

U vezi sa optužbom za "učestvovanje u masi koja vrši krivično delo“, tužilac EULEX-a tvrdi da u KZK jasno stoji šta predstavlja masu. Dalje, dokazi jasno dokazuju da je bilo 8-10 osoba na

barikadi. Stoga je jasno da je presuda Osnovnog suda takođe pogrešna i predstavlja slabo tumačenje zakona.

Što se tiče odlučivanja o kazni, tužilac EULEX-a navodi da je prihvatanje protoka vremena za olakšavajući faktor, kada je to bilo zbog toga što se **R.K** skrivao/bio u bekstvu, protivno članu 74 KZRK. Stoga je obrazloženje Osnovnog suda pogrešno, neispravno i protivno zakonu. Tužilac EULEX-a dalje navodi da Osnovni sud nije uspeo da pravilno i razumno uzme u obzir otežavajuće okolnosti „prisustva stvarnog ili zaprećenog nasilja prilikom izvršenja krivičnog dela“, „da krivično delo ima više žrtava“ i "da se krivično delo vrši nad licem, ili grupom lica ... zbog etničkog ili nacionalnog porekla, državnosti, jezika, verske pripadnosti, ili nedostatku verske pripadnosti, ... ili zbog bliskosti sa licima, sa gore navedenim karakteristikama" kao što je ponosob navedeno u članu 74 (2.3), (2.5) i (2.12) KZRK.

Na kraju, tužilac EULEX-a je mišljenja da ne postoje okolnosti kako bi se naložilo samo delimično plaćanje troškova postupka. Stoga je Osnovni sud pogrešno utvrdio obavezu nadoknade troškova postupka.

Tužilac EULEX-a predlaže da se presuda ukine i predmet vrati Osnovnom sudu na ponovno suđenje i odlučivanje u vezi sa okrivljenim **R.K**.

Odgovori na žalbu

Branilac optuženog **R.K** , advokat Miodrag Brkljač, je podneo odgovor na žalbu tužioca 3. februara 2016. On smatra da je žalba tužioca neosnovana i predlaže da se ista odbaci. On tvrdi da tužilac EULEX-a nije dovoljno detaljno u svojoj žalbi objasnila povrede postupka (u skladu da članom 384 ZKP) i materijalnog prava (u skladu sa članom 385 ZKP) kao što tvrdi. Kada se radi o pogrešnom ili nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, žalba sadrži još manje jasno iskazane reči.

Branilac je mišljenja da je Osnovni sud pažljivo i sveobuhvatno ocenio dokaze i ispravno utvrdio činjenice.

Što se tiče radnji **R.K** na barikadi, branilac podseća da je **R.K** samo pokazao srednji prst i da je mahao rukama kako bi signalizirao konvoju da se okrene. On je mišljenja da se ove radnje ne mogu smatrati „zastrašujućim“.

Branilac optuženog **S.S**, advokat Dobrica Lazić, je takođe podneo odgovor na žalbu tužioca dana 26. januara 2016. godine. Pošto tužilac nije uložio žalbu u vezi sa njim, nema potrebe da se dalje objašnjava njegov odgovor.

Predlog apelacionog tužioca

Apelacioni tužilac, Lars Agren, u svom predlogu od 14. marta 2016. godine podržava žalbu tužioca. Apelacioni tužilac je ukazao na to da Osnovni sud nije uspeo da uvidi vezu između učešća **R.K** u barikadi i toga da je policajac E.Z upucan. **R.K** je delovao u saizvršilaštvu i u skladu sa udruženim planom. Barikada koju je on postavio u saizvršilaštvu sa ostalima je bio odlučujući faktor u ubistvu E.Z i teških ubistava u pokušaju.

Pored toga, apelacioni tužilac konstatuje da je to što je barikada bila postavljena od peska i kamena stvorilo konkretnu opasnost po živote ljudi koji su vozili tim putem. Umešanost na drugoj barikadi je dodatno ugrozilo živote ljudi koji su koristili put. **R.K** je bio saizvršilac u obe ove radnje.

Takođe, kao što je ranije pomenuto, **R.K** bi trebalo da se smatra odgovornim za pucnjavu, i on je stoga izazvao opštu opasnost po ljude.

Pored toga, Osnovni sud je pogrešio kada je našao da je na barikadi bilo manje od osmoro ljudi na barikadi. Kao što bi **R.K** trebalo smatrati odgovornim za pucnjavu, njega bi takođe trebalo osuditi za učestvovanje u masi koja vrši krivično delo.

Na kraju, apelacioni tužilac je mišljenja da se protok vremena - četiri godine od kada se desilo krivično delo - ne može uzeti za olakšavajući faktor jer je do odlaganja došlo zbog njegovog ličnog ponašanja. Takođe, Osnovni sud je trebalo da razmotri otežavajuće faktore na koje se ukazuje u članu 74 (2.3), (2.5) i (2.12) KZRK.

Apelacioni tužilac predlaže da se žalba usvoji, osporena presuda ukine i predmet vrati Osnovnom sudu na ponovno suđenje. Na ročištu Apelacionog suda, apelacioni tužilac je kao alternativu predložio da se presuda preinači i okrivljeni oglase krivim kao po optužnici.

II. NALAZI APELACIONOG VEĆA

A. Nadležnost veća Osnovnog suda

Shodno članu 472(1) ZKP, veće je preispitalo svoju nadležnost i pošto strane u postupku nisu imale primedbe, veću će biti dovoljno sledeće:

Dana 23. marta 2015, Sudski savet Kosova je doneo odluku br. 24/2015³ kojom je odobren zahtev EULEX-a da se suđenje nastavi. Obrazloženje glasi: "*Zahtev EULEX-a da se ovaj predmet dodeli sudskom veću sastavljenom od sudija EULEX-a je opravdan time da je predmet hitne i izuzetno osetljive prirode...*". U obrazloženju dalje stoji: "*...potvrđuje se da će u ranije pomenutom predmetu suditi sudije EULEX-ai da se ova stvar smatra "tekućim predmetom"*".

U skladu sa Zakonom o sudovima, kao i članovima 2 i 3 Zakona o izmenama i dopunama Zakona koji se odnose na mandat Misije Evropske unije za vladavinu prava u Republici Kosovo (Zakon br. 04 / L-273) , kao i Sporazumom između šefa EULEX Kosovo i Sudskog saveta Kosova od 18. juna 2014, veće zaključuje da EULEX ima nadležnost nad predmetom i da je veće Osnovnog suda, sastavljeno od sudija EULEX-a, nadležno za odlučivanje u ovom predmetu.

B. Nadležnost veća Apelacionog suda

Strane u postupku nisu uložile primedbe. Shodno članu 472 (1), veće je preispitalo svoju nadležnost.

Kao što je već pomenuto, Sudski savet Kosova je 23. marta 2015. godine potvrdio da je predmet "tekući". Sudska praksa na Kosovu ima uspostavljeno tumačenje prema kojem bi se predmet koji je bio dodeljen većini sudija EULEX-a i dalje sudio sa većinom sudija EULEX-a tokom čitavog trajanja krivičnog postupka u bilo kojoj fazi ili bilo kojoj sudskoj instanci dok se ne donese pravosnažna sudska odluka. Ova praksa je eksplicitno uključena u novi Zakon o izmenama i dopunama Zakona koji se odnosi na mandat Misije Evropske unije za vladavinu prava u Republici Kosovo (Zakon br 05 / L-103), član 3, koji sadrži istu formulaciju kao član 1, stav 2 Zakona o nadležnosti, odabiru i raspodeli predmeta EULEX sudijama i tužiocima na Kosovu - Zakon br. 03 / L-053 - izmenjen i dopunjen Zakonom br. 04 / L-273, i koji glasi: *Za potrebe ovog zakona, predmet iz stava 1 ovog člana, smatraće se kao tekući predmet tokom čitavog krivičnog postupka u bilo kojoj fazi ili bilo kojoj sudskoj instanci do donošenja pravosnažne sudske odluke, uključujući i preispitivanje na osnovu vanrednih pravnih lekova."*

³ U engleskoj verziji i prevodu na srpskom greškom stoji „23/2015“.

Veće zaključuje da EULEX ima nadležnost nad predmetom i da je Veće nadležno da odlučuje u dotičnom predmetu u čijem sastavu su dve EULEX sudije i jedan sudija Apelacionog suda Kosova.

A. Prihvatljivost žalbe

Pobijena Presuda je saopštena 10. decembra 2015. godine. Presuda u pismenoj formi je uručena **R.K** i njegovom braniocu 12. januara 2016. godine, a EULEX tužiocu 8. januara 2016. Godine. Žalba je izjavljena u roku od 15 dana u skladu sa članom 380. (1) ZKP. Žalbu je izjavilo ovlašćeno lice.

Žalba sadrži, u najmanju ruku u vezi određenih tvrdnji, sve ostale informacije u skladu sa članom 382. *et seq* ZKP. Stoga je ista prihvatljiva.

B. Zaključci o meritumu

Apelaciono veće će razmotriti sve žalbene navode koji su navedeni pod dole odgovarajućim naslovima.

Obrana je osporila žalbu navodeći da ista ne sadrži dovoljno obrazloženje u pogledu povrede članova 384. i 385. ZKP.

Što se tiče obrazloženja u žalbi u pogledu navodnih povreda odredaba krivičnog postupka u skladu sa članom 384. ZKP, veće konstatuje da žalba zaista ne sadrži takvo obrazloženje. Veće nije *ex officio* konstatovalo takvu povredu.

Što se tiče obrazloženja u žalbi u pogledu navodnih povreda odredbi krivičnog zakona u skladu sa članom 385. ZKP, Veće se poziva na Komentar krivičnog zakonika⁴ koji navodi sledeće: „Povreda krivičnog zakonika predviđena članom 385. stav 1. podstav 1.4, podrazumeva pogrešnu primenu krivičnog zakona u pogledu propisno utvrđenog činjeničnog stanja. Pogrešnu primenu zakona pre svega treba shvatiti kao pogrešnu zakonsku kvalifikaciju ili bilo kakva druga primena zakonskih odredba materijalnog prava, uključujući i osnovne odredbe Krivičnog zakonika, ...“.

Umišljaj R.K u vezi pucnjave

U svojoj žalbi, EULEX tužilac se poziva na „celokupne dokaze“ ne izdvajajući nijedan pojedinačni dokaz.

⁴ Autori Prof. dr. sc. Ejup Sahiti / Prof. dr. sc. Rexhep Murati / Mr. Xhevdet Elshani, Komentar – Zakonik o Krivičnom Postupku

Veće podseća na član 15. (1) KZK, koji utvrđuje sledeće: „*Krivično delo može da bude izvršeno sa neposrednim ili mogućim umišljajem*“. Stav 2. istog člana u nastavku definiše neposredni umišljaj kada „... *lice je svesno svoga dela i želi njegovo izvršenje*“. Stav 3 definiše mogući umišljaj kada „... *lice je svesno da kao rezultat njegovog činjenja ili nečinjenja može da nastupi zabranjena posledica i pristaje na to nastupanje*“.

Osnovni sud u Mitrovici je tvrdio, na primer da „*nema konkretnih naznaka da je R.K. video lica sa oružjima kako idu prema mestu zločina, ili da je čuo nekoga kako razgovara ili izdaje naređenje da se ponese oružje pre nego što je barikada uspostavljena, niti je predstavljen konkretan dokaz koji bi ukazao da je R.K. takođe bio svestan da postoje druga lica u šumi blizu barikade.*“⁵ Osnovni sud u Mitrovici je zaključio da tužilac nije dokazao umišljaj okrivljenog **R.K.**

Apelaciono veće je u celosti pročitalo sve dokaze opisane u Presudi⁶, kao i sve zapisnike sa glavnog pretresa. Pored gore citiranih zaključaka, Osnovni sud je utvrdio kao činjenicu da je „u toj oblasti već bila napeta situacija“⁷ pre odvijanja radnji opisanih u optužnici, te i dan pre toga je bilo postavljanje barikada na putu kao i napada na KP.

Veće naglašava da je Tužilaštvo bilo u pravu kad je ukazalo da je zaustavljanje konvoja na barikadi neophodan uslov za ubistvo policajca E.Z ja i ugrožavanja ostalih policajaca. Veće dalje napominje da u slučaju da je postojao dokaz kojim bi se okrivljeni doveo u vezi ili sa licima koji su pucali na konvoj ili planiranje zasede, Veće bi **R.K.** proglasilo krivično odgovornim i za ubistvo i pokušaj ubistava. Međutim, Veće smatra da iznete činjenične okolnosti nisu dovoljne da se zaključi da je **R.K.** trebao da zna da će učešće na barikadi dovesti do pucnjave. Kao prvo, stanovništvo je sirenama pozvano da izađe na drugim barikadama, prethodni napadi na KP su izvršeni kamenjem i neke od prethodnih barikada su okončane putem pregovora i bez nasilja.⁸ Kao drugo, barikada na kojoj se nalazio **R.K.** je postavljena u momentu kada je policija stigla na licu mesta, te i kao odgovor na to što se policija nije zaustavila na prvoj, trajnijoj barikadi.⁹ Kao treće, napad nije odmah usledio. **R.K.** i drugi su vikali i rukama im pokazivali da se vrate.¹⁰ Kao što je Osnovni sud konstatovao „*Vrlo je moguće da su oni koji su organizovali operaciju mislili da će se konvoj zaustaviti i okrenuti nazad zbog barikade*“¹¹ Na kraju, kao što je Osnovni sud

⁵ Pobjiena presuda, strana 32

⁶ Pobjiena presuda, strane 17 - 23

⁷ Pobjiena presuda, strana 26

⁸ Pobjiena presuda, strana 29 i Sažeti izveštaj KP događaja od 25. do 27. jula 2011. godine, registrator tužilaštva 1. strane 169 – 172.

⁹ Pobjiena presuda, strana 24 „... konvoj je naišao na prvu barikadu od kamena i peska. ... Stoga je konvoj iskoristio alternativni put...“ i strana 3. „... konvoj KP je naišao na četiri do pet vozila koja su došla iz suprotnog pravca. Ta vozila su se zaustavila i napravila barikadu ...“

¹⁰ Pobjiena presuda, strana 3

¹¹ Pobjiena presuda, strana 31

istakao da „...kada su lica sa barikade otišla ... svi osim **R.K** a su nestali iza krivine, a **R.K** se spustio do rezervoara za vodu sa leve strane puta nekih 60 metara ispred.”¹² Sve ove činjenične okolnosti idu u prilog zaključka da **R.K** nije imao umišljaj da učestvuje u prethodno umišljenoj zasedi u cilju ubijanja policajaca. Veće nije moglo da nađe nijedan dokaz koji osporava ovaj zaključak.

Stoga, Veće se slaže sa obrazloženjem i procenom Osnovnog suda.

Prekvalifikacija

Veće podseća da je ustanovljeno da je **R.K** „gestikulirao prstima i vikao na pripadnike KP.”¹³ Za razliku od tvrdnji EULEX tužioca, Apelaciono veće ne smatra da se radnje **R.K** a mogu okvalifikovati kao „sila ili pretnja da će neposredno primeniti silu” prema članu 316. KZK ili kao „sila ili ozbiljna pretnja“ prema članu 409. stav 1. KZRK. Stoga, Veće se slaže sa procenom Osnovnog suda.

Međutim, Apelaciono veće napominje da je ispravan naziv krivičnog dela iz člana 318 (1) KZK „Učestvovanje u grupi koja sprečava službeno lice u obavljanju službenih aktivnosti“. Pored toga, Osnovni sud je propustio da navede podstav, ali iz obrazloženja je očigledno da se pozivaju na podstav 1. Stoga je Veće je *ex officio* izmenilo presudu u tom pogledu.

Pogrešno okvalifikovanje „ugrožava”

Veće podseća da u pogledu blokade ili barikade, optužnica se poziva na „... između sela Varage i Zupče u opštini Zubin Potok...”¹⁴ Pored toga, Osnovni sud je utvrdio sledeće „... četiri do pet vozila koja su došla iz suprotnog pravca. Ta vozila su se zaustavila i napravila barikadu koja je blokirala put i naterala konvoj KP da se zaustavi.”¹⁵ Svedok E. D. , vozač prvog vozila u konvoju KP, u svom iskazu je naveo sledeće „Bilo je to na sred puta, a dvoje vozila je dolazilo u mom pravcu, usporio sam oklopno vozilo i zaustavili smo se na razdaljini od 50-100 metara, ali nisam siguran.”¹⁶

Veće se slaže sa procenom Osnovnog suda da postavljanje barikade, pod tim uslovima, ne predstavlja konkretnu (stvarnu) ili apstraktnu (moguću) opasnost.

Pogrešno tumačenje “mase”

Veće podseća da je Osnovni sud utvrdio kao dokazanim „...da je bilo najmanje 6 lica na barikadi, ali možda ih je bilo i više“ i nastavlja da „tačan broj lica koja su se nalazila na barikadi ni na koji način nema odlučujući karakter kada je u pitanju krivica...”¹⁷ Osnovni sud u

¹² Pobjiena presuda, strana 32

¹³ Pobjiena presuda, strana 36

¹⁴ Optužnica, strana 8

¹⁵ Pobjiena presuda, strana 3

¹⁶ Zapisnik sa glavnog pretresa od 26. oktobra 2015., strana 24, engleska verzija

¹⁷ Pobjiena presuda, strana 25

nastavku objašnjava da radnje **R.K** – vikao i gestikulirao policajcima da se vrate¹⁸ - ne ispunjavaju uslove „određenih teških krivičnih dela“ iz člana 320. KZK ili člana 412. KZRK.

Veće se slaže sa ovom konstatacijom Osnovnog suda.

Odluka o kazni

Što se tiče olakšavajućih okolnosti Veće podseća da je Osnovni sud utvrdio da je **R.K** bio u bekstvu „većim delom vremena“ dok je trajao slučaj. Veće Apelacionog suda konstatuje da je Osnovni sud pravilno istakao da s obzirom da je odugovlačenje postupka nastalo radnjama preduzetih od strane okrivljenog, ovo kašnjenje ima „ograničenu težinu“.

Što se tiče otežavajućih okolnosti, Veće podseća da član 3. KZRK predviđa da Zakon koji je na snazi u vreme kada je krivično delo izvršeno biće primenjen na izvršioca, osim ako je novi zakon po istog povoljniji. S obzirom da je pretresno veće Osnovnog suda pravilno ocenilo da KZRK nije povoljniji za okrivljenog od KZK, stoga se primenjuje KZK kako u pogledu olakšavajućih tako i u pogledu otežavajućih okolnosti. Član 64. KZK ne sadrži detaljan spisak otežavajućih okolnosti kao što je navedeno u članu 74. KZRK. Stoga, ne stoji tvrdnja tužioca da prvostepeno veće nije primenilo ovaj član, pošto oba zakonika se ne mogu međusobno mešati. Međutim, kao odgovor na obrazloženje tužioca, Veće konstatuje da „*pokazivanje prstima i vika na pripadnike KP*“ za koje je utvrđeno da je **R.K** izvršio ne predstavlja „postojanje stvarnog ili zaprećenog nasilja prilikom izvršenja krivičnog dela“. Dalje, Veće konstatuje da stvarni cilj barikade nisu bili pojedinci u konvoju *per se* već institucija koju predstavljaju (Kosovska policija) i njihov položaj u toj instituciji (policijski službenici). Stoga, Veće smatra da je kriterijum „višestruke žrtve“ neprimeren. Takođe, Veće konstatuje da *ratio legis* etnički motiv kao otežavajući faktor postoji da bi se zaštitili pojedinci, a ne državne institucije. Stoga, Veće smatra da kriterijum otežavajućih okolnosti zbog „etničkog ili nacionalnog porekla, nacionalnosti, jezika, verskog ubeđenja ili nedostatak verskih ubeđenja, boje kože, pola, seksualnog opredeljenja ili zbog bliskosti sa licima jedne od ovih zaštićenih karakteristika“ ne može se primeniti u odnosu na **R.K** e radnje.

Međutim, Apelaciono veće smatra da Osnovni sud nije pridao propisnu težinu dvostrukoj svrsi kazne iz člana 34. (1.2) KZK, koji utvrđuje da „*Svrha kazne je: ... Da odvрати druga lica od vršenja krivičnih dela.*“ Ovo opšte odvratanje uzima u obzir interes društva. Apelaciono veće podsjeća na učestalost opstruktivnog ponašanja opisanog u optužnici u to vreme, i napominje da je isto i dalje traje. Pored toga, Veće je konstatovalo kakvu štetu je jedno takvo ponašanje nanelo društvu, i navodi da se kao takvo ne treba tolerisati. Dalje, Veće smatra da kako bi se postigao opšti efekat stvarnog odvratanja i time sprečilo da druga lica vrše sličnih dela, potrebna je duža zatvorska kazna. Dalje, kako bi sprečili **R.K** a od vršenja krivičnih dela u budućnosti, duži period uslovne kazne je proporcionalnije s obzirom na ozbiljnost krivičnog dela i teških posledica u pogledu krivičnog dela za koje je okrivljeni proglašen krivim.

Naknada troškova postupka

¹⁸ Pobjena presuda, strana 3

Apelaciono veće podseća da je Osnovni sud utvrdio „...da bi nametanje isplate punog iznosa troškova ugrozilo izdržavanje supruge i dece okrivljenog, s obzirom na njegovu neizvesnu porodičnu situaciju“. Kao što je Osnovni sud istakao, u skladu sa članom 453. (4) ZKP „U odluci kojom rešava o troškovima, sud može osloboditi okrivljeno lice od dužnosti da naknadi u celini ili delimično troškove krivičnog postupka ... ako bi njihovim plaćanjem bilo dovedeno u pitanje izdržavanje okrivljenog lica ili lica koje je ono dužno da izdržava....“

Stoga, Apelaciono veće smatra odluku Osnovnog suda o nadoknadi troškova ispravnom.

III. ZAKLJUČAK

Na osnovu izloženog, Apelacioni sud, preinačuje pobijenu presudu u pogledu odluke o izricanju kazne, *ex officio* ispravlja naziv krivičnog dela i *ex officio* ubacuje propušteni broj podstava u dispozitiv. Što se tiče preostalog dela, Apelacioni sud odbija žalbu tužioca i potvrđuje pobijenu presudu.

Sačinjeno na engleskom, ovlašćenom jeziku. Obrazložena presuda je završena 8. avgusta 2016. godine.

Predsednica veća

Hajnalka Veronika Karpati
EULEX sudija

Član veća

Xhevdet Abazi
Sudija Apelacionog suda Kosova

Član veća

Radostin Petrov
EULEX sudija Apelacionog suda

Zapisničar

Noora Aarnio
EULEX pravnik

APELACIONI SUD KOSOVA
PAKR 147/16
4. avgust 2016.